Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolvtiones Lectissimorvm Casvvm

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Confessarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Visual Library

tamen eſt in contrarium. *ibid reſ.* 111. *&* *p.6 tr.8.reſ.*20.

3 Poſſunt Fratres Prædicatores & Minores, & qui cum ipſis communicant in priuilegiis, concionantes in ſuis domibus, concedere auditoribus ſuis 18. annos & 320 dies indulgent. extra ſuas verò Eccleſias 18. annos & 222. dies tantùm. tempore verò Quadrageſimæ in ſuis domibus feriâ 2.4.& 6. 156.annos & 24.dies. Debent tamen illas indulgentias expreſsè concedere nomine ſuæ Sanctitatis, aliàs eſſent nullæ. Rodriq.& alij 2 *p.4.tr.4.reſ* 22.

Confeſſarius.

1 CONfeſſio facta ſimplici Sacerdoti non approbato ab Epiſcopo eſt inualida, etſi bonâ fide fiat. (Lugo & alij.) & quod contra docet Croufers nec tutum eſt, nec probabile. Imò neque Prælati Religionum, ſine approbatione Ordinarij, poſſunt ſecularium confeſſiones audire. Suarez & Rodriq. etſi contrarium affirmet Henriq. & alij 5. *p.6.tr.6.reſ.*52. *&* *p.2.tr.*16.*reſ.*44.

2 Quemlibet ſimplicem Sacerdotem ſine approbatione Epiſcopi, poſſe abſoluere etiam à mortalibus in priori

con-

confeſſione per obliuionem omiſſis, docet Valerus: an probabiliter, alij iudicent. *ibid.* ſaltem à venialibus quilibet poteſt abſoluere. Suarez & alij, quidquid reclamet Faber. *p.5.tr.24 reſ.86.*

3. Non obſtante Concilij Trident. decreto, poſſe Parochum ad excipiendas confeſſiones exponere ſimplicem Sacerdotem ab Epiſcopo non approbatum, docent nonnulli. Ledeſm. & alij 4. quod probabile eſſet, niſi obſtaret declaratio Cardin. Quando tamen quis ſemel approbatus eſt, poterit vbique à Parocho, ſeu Superiore Regularium aſſumi ad confeſſiones audiendas, abſque nouâ approbatione. Suar. Vaſq. & alij. Imò quando multę ſunt confeſſiones audiendæ, vt in hebdomadâ ſanctâ, vel Iubilæo, poſſe Parochum approbare Sacerdotem doctum, ſi non ſit facilis recurſus ad Epiſcopum, docet Henriq. & alij 3 *p.3.tr.4.reſ.146.110.& 160. & p.5. tr.12.reſ.48.*

4 Probabile eſt, Religioſos, iniuſtè ab Epiſcopo non approbatos, poſſe nihilominùs confeſſiones audire; quia ipſo iure approbantur in *Clementinâ Dudũ. de ſepult* quam Concil. Trident. non videtur renouaſſe, Fagund. & alij 20. ſed

trariũ eſt probabile. Vaſq. & alij 10. Et illud priuilegium *Clementinæ* vix poteſt in praxi eſſe vſui, propter limitationes cum quibus conceſſum eſt. *part.3. tr.2. reſ.24. & p.6.tr.7.reſ.60.*

5 Poſſunt Epiſcopi ex iuſtâ causâ reſtringere Religioſorum approbationes ad audiendas confeſſiones virorum tantùm. Suarez & alij 10. Quòd ſi tamen limitatio careret iuſtâ causâ, eſſet inualida. Henriq. & alij. Nec ordinariè ſaltem adeſt talis cauſa, cùm paſſim clerici 24. annorum per beneficium parochiale ſine vllâ limitatione approbentur. Villalob. & alij *2.p.3.tr.2. reſ.25. & p.4.tr.4.reſ.200.* Contrarium tamen verius videtur: quia ſiue iuſtè, ſiue iniuſtè limitetur, talis non eſt pro illo tempore, vel ad tales confeſſiones approbatus. Lugo. *p.6.tr.7.reſ.61.*

6 Nouus Epiſcopus, vel etiam idem poteſt approbationem à ſe, vel ſuo prędeceſſore Regularibus vel Parochis conceſſam ſuſpendere, & de nouo illos examinare. Sancius & alij 2. Quamuis nonnulli contrà ſentiant quoad Parochos. Homobon. & alij 2. Sicut non poteſt id facere Capitulum, ſede vacante. Fagundez & alij. Quidam tamen negant

negant Epiſcopum id poſſe, ſaltem generaliter quoad omnes. Villalob. & alij. Quod ſi reuocet ſine iuſtâ causâ, inualidè id faciet, niſi ab initio conceſſerat ſolùm *ad beneplacitum*. Lugo & alij 2.*p.*3.*tr.*2.*reſ.*27.*& p.*4.*tr.*4.*reſ.*59.*& p.*6.*tr.*7.*reſ.*62.

7 Religioſus à Prælato ſuo non præſentatus, poteſt ab Ordinario approbari, & de eius licentiâ confeſſiones ſæcularium audire, & virtute Iubilæi, aut Bullæ Cruciatę eligi: quia in eo reperiuntur omnia requiſita, approbatio ſcilicet, & iuriſdictio. *in Addit.*3.*p.reſ.*7.

8 Non poteſt Epiſcopus approbationem ſemel conceſſam ad confeſſiones audiendas, reuocare ſine iuſtâ causâ, & quidem nouâ, & pertinente ad ipſas confeſſiones; aut ob non ſeruatum interdictum ab ipſis Ordinarijs poſitum. Ex decreto Sac. Cong. Item non poteſt debitè præſentatum & examinatum reiicere: quia poteſtas illi data eſt in ædificationem; & hęc reuocatio, vel reiectio eſt nulla. Suarez & alij 5. Quòd ſi conceſſa eſſet *ad beneplacitum*, poſſet pro libitu reuocari. Barboſ. & Lugo. Probabile eſt tamen approbationem etiam ſic conceſſam, non expirare

morte concedentis: quia etſi in rigore iuris id deberet fieri, cum per mortem ceſſet beneplacitum; communiter tamen illud intelligitur, quaſi diceret; *donec reuocauero*. Caſtrop. & alij *p.3.tr.2. reſ.22.& p.4.tr.4. reſ.100 & p.5.tr.14. reſ.21.& p.6.tr.6.reſ.48.*

9 Approbatus ab Epiſcopo ad confeſſiones virorum, non autem mulierum, poteſt nihilominùs eligi priuilegio Bullæ, non ſolùm à viris, ſed etiam à feminis, quia hic Confeſſarius eſt ſimpliciter approbatus; illa enim limitatio non apponitur ex defectu ſcientiæ, ſed ætatis. Henriq.& alij 5. *p.1. tr.11. reſol.9.*

10 Confeſſarius approbatus à quocumque Epiſcopo, poteſt per Bullam vel Iubilæum vbique confeſſiones audire, abſque nouâ Ordinarij loci approbatione, & poteſt à quocumque eligi: Bulla enim aliud non requirit, niſi vt Confeſſarius ſit ab Ordinario approbatus. Henriq.& alij 11. Idemque dicendũ de habente beneficium curatum, quia talis per Concil. Trident. eſt abſolutè approbatus. Suarez & alij 8. Idem dicendum eſt de Prælatis Regularium; quia beneficium curatum comprehen-

dit

dit omnes habentes curam animarum. Boſſ.& alij 7. nullibi tamen eligi poteſt qui beneficio ſuo ceſſit, vel priuatus eſt. Barboſ.& alij. etſi contrarium etiam probabile ſit. Villalob.& alij 3. Quæ vera ſunt etiam in Regulari qui à ſuo Prælato prohibitus eſt audire confeſſiones. (Salas & alij 7.) neque peccabit mortaliter ſic abſoluens, niſi ex vi ſuarum conſtitutionum obligetur ad peccatum mortale. Molfeſ. & Megal. *ibid. reſ.* 7 8 *&* 13. *& p.*5 *tr.*12. *reſ.*52.47. *&* 53.

11 Confeſſarius in vno tantùm oppido ob defectum ſcientiæ approbatus, non eſt per Bullam eligibilis: quia eſt approbatus cum reſtrictione propter inſufficientiam, vt qui eſt approbatus ad audiendas confeſſiones puerorum, & ruſticorum tantùm. Rodriq.& alij. *p.*1. *tr.*11. *reſ.*10. Contrarium tamen eſt probabile. Boſſ.& alij 4. *p.*5. *tr.*12. *reſ.*49.

12 Qui ad certum tempus eſt approbatus, tranſacto illo tempore per Bullam eſt eligibilis, etſi poſteà ab Ordinario reprobetur, modò conſtet id non eſſe factum ex propriâ culpâ, vel ex crimine inducente infamiam, ſed ex maleuolentiâ Ordinarij, ſeu Officialis, aut in pœnam alicuius inobedientiæ.

Acoſta.*part.1.tr.11.reſ.11.& 12.*

13 Confeſſarius in vnâ diœceſi approbatus, poteſt aliquem illius diœceſis abſoluere extra territorium: cùm enim eiuſmodi confeſſarij habeant iuriſdictionem in perſonas pœnitentium, non eſt habenda ratio territorij. Suarez & alij *7.p.3.tr.4.reſ.144.*

14 Vt poſſit Sacerdos validè confeſſiones audire, ſufficit ratihabitio de præſenti: eſt enim conſenſus tacitus, & interpretatiuus, qui ſufficit. Sanchez & alij 8.*ibid.reſ.68.*

15 Si proprius Paſtor iniuſtè deneget alicui licentiam confitendi alteri, tamē confeſsio alteri facta eſt valida. Si quis tamen in Paſchate non poteſt ſine periculo ſalutis & famæ, proprio Parocho confiteri, & non vult Parochus illi cōcedere facultatem alteri confitendi; nō violat pręceptum Eccleſię ſi non confiteatur: ſed eliciendo actum contritionis, poteſt ad Euchariſtiam accedere. *ibid reſ.79.*

16 Confeſſarius ſæcularis vnius diœceſis poteſt abſoluere pœnitentem alterius diœceſis à caſibus ibi reſeruatis, modò id non fiat in fraudem proprij Ordinarij; quilibet enim iudicandus eſt iuxta

iuxta forum loci in quo eſt. Henriq. & Villalob.*ibid.reſ.*103.

17 Confeſſarius concubinarius poteſt audire confeſſionem ſuæ concubinæ, niſi interueniat periculum vel noui cõſenſus, vel defectus doloris: imò aliquando poterit hoc eſſe expediens. Sãcius & Pont.*p.*5.*tr.*14.*reſ.*110.

18 In Sacramento Pœnitentiæ quando dubium eſt de iuriſdictione Sacerdotis, licitum eſt ſequi opinionem probabilem, relictâ probabiliori. Sanch.& alij 5. Quando verò non ſunt rationes, ſed ambiguus hæret animus, non poteſt Sacerdos abſoluere niſi vrgẽte neceſſitate, idque cum onere eadem peccata iterum confitendi Sacerdoti habenti certam iuriſdictionem. Suarez & alij 4. Quamuis illud onus neget Salas. *p.*4.*tr.*4.*reſ.*4.& *tr.*3.*reſ.*138.

19 Cautè admodum ſe gerere debent Confeſſarij, quando de quibuſdam peccatis interrogant, maximè feminas: præſtat enim aliquando minùs perfectè peccatum pœnitentis cognoſcere, quàm vel illi, vel ſibi ſcandalum creare. Coninc & alij 3.*p.*3.*tr.*4.*reſ.*99.

20 Non licet Confeſſario interrogare pœnitentem de complice, in ordine ad

ipſius correctionem , quia finis Sacramenti Pœnitentiæ eſt iuſtificatio pœnitentis , non emendatio complicis. Malder. & alij 10. *ibid. reſ.113. & part. tr.11. reſ 39.* Poſſet tamen eſſe caſus, qu Confeſſarius abſolutionem meritò negaret , niſi complex indicaretur. Lug. & Medin. *p.6.tr.7.reſ.2.*

21 Tempore peſtis poteſt Confeſſarius timens infectionem nō integrā confeſſioné audire. Suar. & alij 6. imò teneretur id facere quando aliàs non poſſe ceterorū confeſſiones audire, vt in bello vel ſimili caſu. Vaſq *p.5.tr.3.reſ.74.*

22 Si Confeſſarius intelligat pœnitentem laborare ignorātiâ inuincibili, vel ſaltem mortaliter non culpabili , & nullum ſperet fructum ex admonitione , ſed potiùs animi inquietudinem, rixas, vel ſcandala, diſſimulare debet, & cauere ne dum à pœnitente interrogatur, plus reſpondeat quàm interrogatur. *p.3.tr.4 reſ.80.*

23 Quando Confeſſarius ſcit certò pœnitentem commiſiſſe peccatum , & non eſſe confeſſum , non debet illum abſoluere: quia non eſt applicanda forma Sacramenti ſubiecto non diſpoſito. Suarez & alij 4. *ibid. reſ.105.*

24 Confeſſarius quicumque tenetur ſequi pœnitentis opinionem probabilem, licet illam ipſe iudicet falſam, modò inter Doctores probos probabilis habeatur. Suarez & alij 12. Et peccat mortaliter ſi nolit abſoluere, quando de mortalibus ſit confeſſio. Sanchez & Sancius *p.2.tr.13.reſ.11.*
25 Quando prior confeſſio fuit inualida, ſi in poſteriori Confeſſarius ſaltem confusè ſtatum pœnitentis recordetur, non tenetur pœnitens priora peccata repetere. Vaſq. Quòd ſi ne in confuſo quidem recordetur, ſed tantùm ſciat ſibi fuiſſe confeſſum, & ita abſoluat, valida erit abſolutio; peccabit tamen Confeſſarius, quia ſic nō poteſt rectè ſuo munere fungi in pœnitentia imponendâ. Layman *p.3.tract.4.reſ.123.* ſed iam puto etiam ſine peccato id poſſe facere. ex Granad. *p.5.tr.14. reſ.51.*
26 Quando Confeſſarius abſoluit ab aliquo caſu reſeruato non habens iuriſdictionem, ſi pœnitens credit ſe fuiſſe validè abſolutum, ſecundùm quoſdā non eſt quòd poſteà Confeſſarius laboret; cùm enim fuerit pœnitens abſolutus ab omnibus peccatis, fuit etiam indirectè abſolutus à reſeruatis per in-
tu-

fuſionem gratiæ. Valerus. Sed contra-
rium eſt probabilius. *p.2.tr.15.reſ.60.*

27 Confeſſarius qui ex ignorantiâ et-
iam vincibili, non obligat pœnitentem
ad reſtitutionem, non tenetur ipſe re-
ſtituere, modò pœnitenti obligato re-
ſtituere non dicat, vt non reſtituat, vel
cogat reſtituere cùm non teneatur.
Suarez & alij. *ibid.tr.16.reſ.1.*

28 Qui ſucceſſiuè & ſine notabili inter-
ruptione multorum confeſſiones exci-
pit in ſtatu peccati mortalis, vnum tan-
tùm peccatum committit, & ſufficit vt
dicat quando confitetur; *Adminiſtraui
Sacramentum pœnitentiæ in peccato mor-
tali.* Fagund. & alij 3. Si tamen eliciat
actum contritionis, antequam abſol-
uat, non adminiſtrat Sacramentum in
peccato mortali. Nec peccat incipien-
do ſic audire confeſſionem cum pro-
poſito pœnitendi, antequam abſoluat.
Henriq. *p.1.tr.7.reſ.43. & 47. & p.3.tr.4.
reſ.67. & p.5.tr.7.reſ.7.*

29 Licet accipere Sacramenta à Sa-
cerdote exiſtente in peccato, ſi illum
inuenio in loco publico excipientem
confeſſiones, etſi poſſem accedere ad
alium; quia hoc non eſt inducere ad
peccatum, cùm ipſe ſe offerat. Ledeſm.

&

& alij 4. Imò hoc videtur verum, etſi eſſet excommunicatus, nec adeſſet qui illum poſſet abſoluere; quia etſi tunc non videatur poſſe niſi malè Sacramentum adminiſtrare, poteſt tamen, quantum eſt ex vi cenſuræ, ſi à me rogetur, idque ex vi Concilij Conſtantienſis, ideoque tunc non fiet irregularis. Hurtad. & Sanch. *p.3 tr.4.reſ.59. & p.5. tract.7.reſ.4.*

Vide *Abſolutio.*

Confeſſariorum in confeſſione ſollicitantium denuntiatio.

1 POſt bullam Gregorij XV. denuntiandus eſt confeſſarius etiam qui puerum ſollicitauit. Nald. & alij *3.p.1. tr.4.reſ.12.*

2 In ſollicitatione ad turpia à Confeſſario facta in confeſſione non datur materia parua. *p.4.tr.5. reſ.5. & part.5. tr.5.reſol.9.*

3 Si Confeſſarius à muliere ſollicitatus, eius libidini conſenſit, non eſt denuntiandus. Sancius & alij *4.p.1. tr.4. reſ.11.* Sed contrarium eſt probabilius, quia cùm conſenſus fiat verbis, eo ipſo miſcet illicitos & inhoneſtos ſermones,